

Στον μεγαλοπρεπή Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Ερμούπολη της Σύρου με εντυπωσιακή προσέλευση πιστών εορτάσθηκε η εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, προεξάρχοντας του παρεπιδημούντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορωνεΐας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος, με την άδεια του Σεβασμιωτάτου κ. Δωροθέου Β΄ χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό, προεξήρχε της Λιτανείας και ιερούργησε κατά την κυριώνυμο ημέρα.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων, ομιλών προς το πυκνό Εκκλησίασμα κατά τη διάρκεια του Εσπερινού, ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Στο Ναό αυτό, όπως γνωρίζετε, είναι αποθησαυρισμένη η περίφημη εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου του μεγάλου Έλληνα Κρητικού ζωγράφου Δομνίκου Θεοτοκόπουλου (El Greco). Η Εικόνα αυτή συγκεφαλαιώνει όλο το Μυστήριο, δηλ. την πραγματικότητα της Εκκλησίας. Η Εκκλησία δεν είναι μια ανθρώπινη οργάνωση. Ούτε απλώς ένα Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (που μερικοί μάλιστα θέλουν να την κάνουν Ιδιωτικού Δικαίου, δηλ. να έχει το κύρος π.χ. μιας ποδοσφαιρικής ομάδας). Η Εκκλησία πάνω απ' όλα είναι ένας Θεανθρώπινος ζωντανός οργανισμός. Ένα ζωντανό Σώμα με Κεφαλή τον Χριστό και μέλη όλους εμάς τους πιστούς. Και τι βλέπουμε στην Εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ; Συγκεντρωμένη όλη την Εκκλησία. Στο κέντρο ο Χριστός και η Παναγία. Γύρω οι Απόστολοι, οι Επίσκοποι, οι Άγγελοι. Όλη η θριαμβεύουσα Εκκλησία. Αυτοί, που αγωνίστηκαν στην επίγεια ζωή τους και εθριάμευσαν. Και καλούμεθα και εμείς, που αγωνιζόμαστε ακόμη στη γη (η στρατευμένη Εκκλησία) να τους μιμηθούμε, μη προδίδοντας τα πιστεύω μας.

Η παράδοση λέει ότι ένας Ιουδαίος, ο Ιεφωνίας, θέλησε κατά την Κοίμησή να βεβηλώσει το σώμα της Παναγίας. Αλλά δεν το κατόρθωσε. Και το Σώμα της Εκκλησίας πολλοί διά μέσου των αιώνων θέλησαν να το βλάψουν. Ούτε αυτοί το κατόρθωσαν. Ούτε ποτέ θα το κατορθώσουν. Ο Ιερός Χρυσόστομος αναφωνεί : " Πόσοι επολέμησαν την Εκκλησίαν ; Πόσοι τύραννοι, πόσοι στρατηγοί, πόσοι βασιλείς ; Που οι πολεμήσαντες ; Λήθη παραδέδονται. Πού δε η Εκκλησία ; Υπέρ τον ήλιον λάμπει ". Και συνεχίζει ο Ι. Πατήρ : " Η Εκκλησία πολεμουμένη νικά... κλυδωνίζεται, αλλ' ού καταποντίζεται, παλεύει αλλ' ουχ' ηττάται ". Διότι " Τεθεμελίωτο επί την πέτραν " (Ματθ. ζ, 25), " η δε πέτρα ην ο Χριστός " (Α Κόριν. ι, 4).

Οι άνθρωποι έρχονται και παρέρχονται. Η Εκκλησία παραμένει ασάλευτη. Αρκεί εμείς οι πιστοί, χωρίς να κλονιζόμαστε να ζητάμε τις πρεσβείες της Παναγίας, ώστε ενισχυμένοι από την Χάρη του Θεού, να ζούμε όπως θέλει ο Θεός. Και τότε η Παναγία θα είναι η προστάτιδά μας στις δυσκολίες και στα προβλήματα της ζωής, όταν μας κυκλώνουν " ώσπερ μέλισσαι κηρίον " . Και με την μητρική στοργή Της θα μας συμπαραστέκεται σ' αυτήν την ζωή. Και στην άλλη θα μας παραλάβει και θα μας αγκαλιάσει. Αφού στους ουρανοίς (συμβολικά ομιλούμε) πηγαίνουν οι άγιοι. Για μας τους υπόλοιπους υπάρχει η αγκαλιά της Παναγίας, που είναι " Πλατυτέρα των ουρανών".

Αυτή η γεμάτη στοργή αγκαλιά της Παναγίας ως μας περιβάλλει και σ' αυτή την ζωή και στην αιωνιότητα...»

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας, Δευτέρας, 15 Αυγούστου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορωνείας κ. Παντελεήμων, κηρύττων το θείο λόγο προς τους πιστούς, που είχαν κατακλύσει το Ναό, υπογράμμισε τα εξής:

“ Πολλά προσωνύμια αποδίδομε, στην Παναγία, που τιμάμε σήμερα την Κοίμησή Της. Την ονομάζουμε " Ελεούσα ", " Γρηγορούσα ", " Παρηγορήτρια " κ.ά. Και δικαίως ! Όμως οι ιεροί υμνωδοί την αποκαλούν και " Πύλη ", " Θύρα ". " Πύλη της σωτηρίας ", " πύλη της ευσπλαχνίας ", " θύραν του ελέους ".

Πολλές θύρες, πόρτες συναντάμε στην ζωή μας. Επίσημες ή φτωχικές. Πόρτες ανοιχτές, φωτεινές, που ξεχειλίζουν από χαρά. Πόρτες κλειστές, που κρύβουν από τα αδιάκριτα βλέμματα την δυστυχία. Πόρτες, που ανοίγουν για κάποιους. Ενώ άλλοι βρίσκονται μπροστά σε πόρτες κλειστές.

Και υπάρχουν δυο πόρτες, που τις περνάμε όλοι. Αυτή, που μας έφερε στη ζωή και αυτή, που ανοίγει και μας οδηγεί στην αιωνιότητα. Όμως, για να είναι αυτή η αιωνιότητα ευτυχισμένη, πρέπει η Παναγία να μας ανοίξει την " πύλη της σωτηρίας ". Και αυτή είναι ο " Υιός Της, ο Χριστός, που είπε " εγώ ειμί η θύρα. Δι' εμού εάν τις εισέλθη, σωθήσεται ".

Οποίος διαβεί αυτήν την θύρα, θα σωθεί. Θα βρει την σωτηρία. Τι σημαίνει, όμως, σωτηρία; Ο άνθρωπος μοιάζει μ' ένα πολύτιμο κρυστάλλινο καλλιτέχνημα. Που όμως πολλές φορές είναι ραγισμένο ή και θρύψαλα. Αγχοι, αγωνίες, φόβοι, αντικρουόμενες τάξεις. Αυτά τα θρύψαλα της υπάρξεώς μας ο Χριστός τα μαζεύει και μας ξαναδίνει την ακεραιότητα, την ολοκλήρωση, την εσωτερική ισορροπία. Μας κάνει σώους και ολόκληρους. Αυτό σημαίνει σωτηρία.

Και ακόμα ακόμα, συνεχίζει ο Χριστός, " και εισελεύσεται και εξελεύσεται και νομήν ευρήσει " (Ιωάν. ι, 9). Θα βρει την κατάλληλη " νομήν ", τροφή. Ο άνθρωπος έχει πείνα και δίψα. Όχι μόνο υλική. Πεινάει και διψάει για χαρά, για ευτυχία, για ισορροπία, για ειρήνη, για αγάπη. Και ο Χριστός μας απαντά με τα λόγια του Ιερού Χρυσοστόμου : " Εγώ πατήρ, εγώ αδελφός, εγώ οικία, εγώ τροφεύς και φίλος και κεφαλή και μήτηρ. Πάντα εγώ. Τι πλέον θέλεις " ;

Αυτό μαρτυρούν οι χιλιάδες άγιοι δια μέσου των αιώνων. Αυτό αγωνίζονται να επιβεβαιώσουν και οι πιστοί, που θέλουν να είναι άξιοι του ονόματος " Χριστιανός ". Γι' αυτό σήμερα, που τιμάμε την Κοίμησή της Θεοτόκου, ως απευθυνθούμε πió ικετευτικά

σ' Αυτήν, την Μεγάλη Μητέρα μας, αναφωνώντας : " Θεοτόκε, πύλη επουράνιε, άνοιξον ημίν την θύραν του ελέους Σου "

Τέλος προ του " δι' ευχών " ο προϊστάμενος του Ναού Αρχιμ. Αλέξανδρος Τσιούχαρης εκ μέρους και του συνεφημερίου του Πρωτοπρ. Κωνσταντίνου Κοντού και του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου ευχαρίστησε τον Μητροπολίτη Κορωνείας, που επι σειράν ετών προεξάρχει της Ι. Πανηγύρεως. Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο κ. Δωρόθεο Β΄ και τους ιερείς και ευχήθηκε σε όλους την προστασία της Παναγίας.